

bekostelig Sag; der skal indrettes særlige Bygninger og anskaffes de fornødne Apparater, der skal betales Næringsbevis og vel ogsaa Næringsstat hvert Aar. Han bereder sig sikre Udgifter, men det er et meget stort Spørgsmaal, om han virkelig er i Stand til at drive et saadant mindre Brænderi paa en saadan Maade, at han virkelig har en tilsvarende Indtægt. Altsaa, jeg anser § 2 for i Virkeligheden at have overmaade liden Betydning, og, som jeg før sagde, jeg kunde ikke stemme for § 2, hvis der virkelig skulde tillægges den den Betydning, som Mange gjøre. Jeg vil tilføie, at netop fordi jeg tillægger den saa liden Betydning, mener jeg ogsaa, at den egentlig lige saa godt kunde have været borte af Lovforslaget. Der er to Ting, som Lovforslaget saaledes indeholder: Overgangen fra Rarrumsbestatningen til Produktbestatningen — den maa man absolut ønske — og: Anlæget af mindre Brænderier; om det Sidste maa jeg som sagt mene, at der maaste kunde være Grund til at foretage en lille Forandring i § 2, hvis Loven overhovedet skal bringes tilbage til Folkethinget — hvis der altsaa bliver vedtaget andre Vædringsforslag — nemlig at forhøje Minimumstørrelsen af det Kvantum Brændevin, som maa sælges af Brændevinsbrænderne paa Landet fra 10 Potter til 25 Potter. Meningen med at anlægge Brænderier paa Landet, skulde jo paa ingen Maade være den, at der skulde drives Detailudsalg eller Noget, der grændjer dertil, og det vilde være en saa lempelig Forandring, forekommer det mig, at hvis der overhovedet er Tale om at stille et saadant Vædringsforslag til Høie Behandling, vil der ikke fra nogen Side være Anledning til at nære nogen videre Betænkelse derved. Dermed kan jeg slutte.

Svade: Jeg beklager meget, at jeg ikke har været saa heldig at fremsætte de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, paa en saadan Maade, at den høitærede Finanzminister har kunnet gaa ind paa dem eller, jeg tør maaste sige, har kunnet forstaa den Tanke, som der er hos mig, betræffende disse Forslag. Mit Forslag til § 5, altsaa om Tralles Alkoholometer, kan jeg ikke se egentlig er modbevist ved den høitærede Finanzministers Udtalelser; thi her er jo indført en fremmed Betegnelse af Noget, der ikke findes i Landet, og det maa jo være saa, at Toldvæsenet vil blive instrueret om, hvorledes et saadant Instrument skal behandles, og hvilke Tabeller der skal benyttes for at aflæse det rigtigt. Men naar Sigt ikke tilflyder den almindelige Befolkning, er man

komplet voldgiven til den Afendelse, der falder, uden at være i Stand til at kunne danne sig nogen Mening, om den er rigtig eller gal. Derfor tror jeg fremdeles, at det er uomgængelig nødvendigt, at der fastsættes Noget i saa Henseende. Om det Spentrupste Alkoholometer er indført ved Lov, veed jeg ikke, men det er i alt Fald indført fra Toldvæsenets Side. Sprindelig gif man frem paa en meget primitiv Maade paa dette Omraade, og det var derfor en stor Opfindelse, da Spentrup kom med sit Alkoholometer. Det har været det raadende fra Toldvæsenets Side og har altsaa nu Høddret her i Landet, saa at Alle, der have med de Ting at bestille, kjende det og bruge det, nagtet vi jo Alle vide, at det lader Meget tilbage at ønske med Hensyn til Nøiagtighed. Nu gaa vi derimod over til Noget, som skulde være og som ogsaa er fuldkomnere. Men der mangler Instruktion for Befolkningen i Landet om, hvorledes den skal forstaa det. Derfor som den høitærede Minister imidlertid modsætter sig denne Bestemmelse, altsaa ikke selv vil komme med et saadant Regulativ ved Benyttelsen af dette Lovforslag, maa jeg lige saa godt tage mit Vædringsforslag tilbage, thi jeg indser da ikke, at der for mig er nogen Grund til at holde paa det. — Med Hensyn til mit Vædringsforslag til § 23 er jeg forsaavidt meget beroliget ved den høitærede Ministers Udtalelser om, at dersom det konstateres, at Maaleren har misvist, faar selvfølgelig den Vedkommende den for meget betalte Afgift tilbage. Jeg antager, at det i og for sig er tilstrækkeligt, naar en saadan Udtalelse foreligger ved Lovforslagets Behandling; der vil da vel næppe fra Toldvæsenets Side fremkomme nogen Ulempe. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at der i denne Vædring staar, at Apparatet kun skal anbringes paa vedkommende Fabrikants Bekostning. Dersom han altsaa vil have det, bliver han nødt til at afholde de Afgifter, der ere forbundne med Anbringelsen. Jeg kan selvfølgelig ikke være blind for, at der paa sine Steder mangler Areal og paa sine Steder Høide for at kunne anbringe det, men det skal jo, som sagt, ogsaa kun anbringes, naar Vedkommende ønsker det og selv vil betale det. Jeg skjønner derfor ikke, at der fra Toldvæsenets Side kan være Noget derimod at erindre. Jeg tror, at det i Sagens Interesse, i Instrumentets Interesse, i det Heles Interesse er ønskeligt, at der føres en saa nøiagtig Kontrol med dette Maaleapparat som vel muligt, og naar denne Kontrol kan gennemføres uden nogenjomhelst Bekostning for Statskassen, formaar jeg ikke at indse, hvorfor man skulde være derimod. Da jeg